



## Direktiv om företagens hållbarhetsrapportering

---

Justitiedepartementet

2021-05-25

### Dokumentbeteckning

COM(2021) 189 final

Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council amending Directive 2013/34/EU, Directive 2004/109/EC, Directive 2006/43/EC and Regulation (EU) No 537/2014, as regards corporate sustainability reporting

### Sammanfattning

Europeiska kommissionens förslag innebär att alla stora företag och alla börsnoterade företag, med undantag för noterade mikroföretag, ska upprätta en hållbarhetsrapport. Även moderföretag i en stor koncern ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen.

Det ska enligt förslaget förtydligas vilka uppgifter som företagen ska lämna i hållbarhetsrapporten och det ska krävas att företagen rapporterar i enlighet med EU-standarder för hållbarhetsrapportering.

Förslaget innebär vidare att hållbarhetsinformationen ska lämnas som en del av årsredovisningens förvaltningsberättelse och rapporteras in till en behörig nationell myndighet. Informationen ska granskas av företagets revisor, eller av en annan extern granskare. Det ska införas tillsyn med möjlighet till administrativa åtgärder och sanktioner mot företag som inte följer reglerna.

De ändrade kraven föreslås i huvudsak bli tillämpliga för företag för det finansiella räkenskapsår som inleds den 1 januari 2023 eller under kalenderåret 2023.

Regeringen välkomnar kommissionens förslag om ändrade regler för hållbarhetsrapportering. En förbättrad rapportering möjliggör för företagens intressenter, såsom investerare och konsumenter, att fatta välgrundade beslut.

# 1 Förslaget

## 1.1 Ärendets bakgrund

Företagens hållbarhetsrapportering regleras i dag av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU av den 22 oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy (*Non-Financial Reporting Directive*, NFRD). Genomförandet av NFRD i Sverige behandlades i propositionen Företagens rapportering om hållbarhet och mångfaldspolicy (prop. 2015/16:193).

Kommissionen publicerade 2017 icke-bindande riktlinjer till direktivet (COM[2017] 4234). År 2019 publicerades ett tillägg till dessa riktlinjer om rapportering av klimatrelaterad information (COM[2019] 4490).

Som en åtgärd i kommissionens handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt föreslog kommissionen 2018 att informationskraven om hållbarhet skärps och att mer robusta redovisningsbestämmelser skapas. Åtgärden innebar att kommissionen inledde en kontroll av ändamålsenligheten i EU:s lagstiftning om offentlig rapportering från företag, inklusive reglerna om hållbarhetsrapportering (COM[2018] 97).

Som en åtgärd i kommissionens handlingsplan för kapitalmarknadsunionen föreslog kommissionen 2019 att det ska inrättas en EU-omfattande plattform som ska ge investerare sömlös tillgång till finansiell och hållbarhetsrelaterad företagsinformation (COM[2020] 590).

I december 2019 presenterade kommissionen den europeiska gröna given (COM[2019]640). Genom denna och genom kommissionens arbetsprogram för 2020 förband sig kommissionen att genomföra en översyn av NFRD och att därefter presentera förslag till ändrade regler om hållbarhetsrapportering (COM[2020]37, COM[2020] 440).

Rådet betonade i sina rådslutsatser angående kapitalmarknadsunionen i december 2019 vikten av tillförlitlig, jämförbar och relevant information om hållbarhetsrelaterade risker, möjligheter och påverkan. Rådet uppmanade samtidigt kommissionen att överväga att utveckla europeiska standarder för hållbarhetsrapportering.

I maj 2018 efterfrågade Europaparlamentet i sin resolution om hållbar finansiering att rapporteringskraven i NFRD ska vidareutvecklas (2018/2007[INI]). I december 2020 välkomnade parlamentet i sin resolution om hållbar bolagsstyrning att kommissionen förbundit sig att genomföra en översyn av NFRD. Parlamentet efterfrågade samtidigt att direktivets omfattning skulle utökas till att inkludera ytterligare kategorier av företag

och välkomnade kommissionens engagemang för att ta fram EU-standarder för hållbarhetsrapportering. Parlamentet framförde även att hållbarhetsrapporter som tas fram av företag under NFRD bör vara föremål för revision (2020/2137[INI]).

Den 21 april 2021 presenterade kommissionen ett förslag om ett ändrat direktiv om hållbarhetsrapportering: *Corporate Sustainability Reporting Directive* (CSRD).

## 1.2 Förslagets innehåll

### 1.2.1 Vilka företag ska hållbarhetsrapportera?

Kommissionens förslag innebär att alla stora företag och alla företag som är noterade på en reglerad marknad inom EU, med undantag för noterade mikroföretag, ska omfattas av kraven i CSRD och därmed upprätta en hållbarhetsrapport. Moderföretag i en stor koncern ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen. Även icke EU-företag som är noterade på en reglerad marknad inom EU och EU-företag som är dotterföretag i en utländsk koncern ska omfattas av regelverket.

### 1.2.2 Vilken information ska finnas i hållbarhetsrapporten?

Ett företag ska lämna de hållbarhetsupplysningar som krävs för förståelsen av företagets utveckling, resultat och ställning och konsekvenserna av verksamheten, däribland upplysningar i frågor som rör miljö och klimat, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter samt motverkande av korruption och mutor. En bedömning av vilken information som är väsentlig att lämna ska således göras i enlighet med den s.k. dubbla väsentlighetsprincipen, där både omvärldens påverkan på företaget och företagets påverkan på dess omvärld ska beaktas.

Hållbarhetsrapporten ska innehålla en översiktlig beskrivning av företagets affärsmodell och strategi, inklusive motståndskraften i företagets affärsmodell gentemot risker som relaterar till hållbarhetsfaktorerna.

Rapporten ska också innehålla en beskrivning av företagets möjligheter som relaterar till hållbarhetsfaktorerna. Det ska vidare finnas en beskrivning av företagets plan för att säkerställa att dess affärsmodell och strategi är förenlig med en övergång till en hållbar ekonomi och med Parisavtalets begränsning av den globala uppvärmningen till 1,5 °C samt en beskrivning av hur affärsmodellen och strategin tar hänsyn till behoven hos företagets intressenter och till den påverkan företaget har på hållbarhetsfaktorerna. Det ska även beskrivas hur företagets strategi har genomförts med avseende på hållbarhetsfaktorerna. Det ska finnas en beskrivning av de mål i relation till hållbarhetsfaktorerna som företaget har satt upp och av de framsteg som företaget har gjort för att nå dessa mål. Den roll företagets styrelse och

ledning har i relation till hållbarhetsfaktorerna, liksom företags policier i relation till hållbarhetsfaktorerna ska beskrivas.

I hållbarhetsrapporten ska det vidare finnas information om bl.a. den process för tillbörlig aktsamhet i förhållande till hållbarhetsfaktorerna som företaget har infört. Det ska också finnas information om genomförda åtgärder, och resultatet av dessa åtgärder, för att förebygga den huvudsakliga negativa påverkan som företags hela värdekedja har eller kan ha.

Det ska även finnas en beskrivning av företags huvudsakliga risker i relation till hållbarhetsfaktorerna, inklusive företags huvudsakliga beroenden av sådana faktorer, och hur företaget hanterar dessa risker.

Företaget ska rapportera relevanta indikatorer för de upplysningar som nämns ovan.

Företaget ska lämna information om sina immateriella resurser, inklusive information om intellektuellt kapital, humankapital samt socialt- och relationskapital.

Den information som lämnas ska vara både framåt- och bakåtblickande. Den ska vara kvalitativ och kvantitativ.

Upplysningarna ska lämnas i enlighet med EU:s standarder för hållbarhetsrapportering. Som ett undantag från de krav som beskrivs ovan får små och medelstora företag som är noterade på en reglerad marknad inom EU i stället rapportera i enlighet med EU:s standarder för hållbarhetsrapporter för små och medelstora företag.

#### *1.2.2.1 EU-standarder för hållbarhetsrapportering*

Kommissionen föreslår att företagen ska rapportera i enlighet med EU-standarder för hållbarhetsrapportering som ska antas av kommissionen som delegerade akter. När kommissionen förbereder dessa akter ska hänsyn tas till tekniska råd från den europeiska rådgivande gruppen för finansiell rapportering (*European Financial Reporting Advisory Group*, Efrag).

De standarder som kommissionen antar ska kräva att den information som företagen lämnar är begriplig, relevant, representativ, verifierbar, jämförbar och presenterad på ett rättvisande sätt. Standarderna ska specificera den information som ska lämnas om miljöfrågor, sociala frågor och bolagsstyrningsfrågor. När akterna antas ska kommissionen ta hänsyn bl.a. till globala normgivande initiativ inom hållbarhetsrapportering och existerande standarder och ramverk.

Innan en standard antas ska kommissionen samråda med Medlemsstaternas expertgrupp för hållbar finansiering. Kommissionen ska också begära att Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten lämnar ett yttrande samt samråda med bl.a. Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska miljöbyrån.

Kommissionen ska anta en första uppsättning av standarder senast den 31 oktober 2022. En andra uppsättning standarder ska antas senast den 31 oktober 2023.

Kommissionen ska även anta anpassade standarder för hållbarhetsrapportering hos små och medelstora företag. Kommissionen ska anta dessa standarder senast den 31 oktober 2023.

Kommissionen ska kunna fastställa att en standard för hållbarhetsrapportering som tillämpas av emittenter med säte utanför EU är likvärdig med de europeiska standarderna.

Minst vart tredje år ska kommissionen se över de standarder som har antagits och utvärdera dessa mot bakgrund av relevant utveckling, såsom den internationella utvecklingen inom hållbarhetsrapportering.

### **1.2.3 Var och hur ska hållbarhetsrapporten lämnas?**

Enligt förslaget till direktiv ska hållbarhetsrapporten lämnas i förvaltningsberättelsen, dvs. som en del av årsredovisningen. Medlemsstaterna ska således inte längre tillåtas ge företag möjlighet att lämna hållbarhetsrapporten i en separat rapport, skild från årsredovisningen.

Ett företag som omfattas av kravet på att upprätta en hållbarhetsrapport ska upprätta sina finansiella rapporter och förvaltningsberättelsen i ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat och märka upp hållbarhetsinformationen (jfr artikel 3 i kommissionens delegerade förordning [EU] 2019/815, den s.k. Esef-förordningen).

En förvaltningsberättelse som innehåller en hållbarhetsrapport som är upprättad i enlighet med CSRD ska utan fördröjning göras tillgänglig för den behöriga myndigheten. Detta för att informationen ska kunna ingå i den Europeiska gemensamma åtkomstpunkt för finansiell information och hållbarhetsinformation som planeras inom kommissionens åtgärdsplan för kapitalmarknadsunionen.

### **1.2.4 Hur ska hållbarhetsrapporten granskas?**

Kommissionen föreslår att hållbarhetsrapporten ska vara föremål för revision. Rapporten ska granskas antingen av företagets revisor eller av en annan extern granskare. Nya kunskaps- och utbildningskrav avseende hållbarhetsrapportering föreslås för dem. Granskningen ska utmyнна i ett yttrande om hur rapporteringen stämmer överens med direktivets krav och med företagets processer för att ta fram informationen. Revisorns yttrande ska lämnas med s.k. begränsad säkerhet. Tillsynen över revisorer ska utvidgas till att omfatta deras granskning av hållbarhetsrapportering.

I förslaget till direktiv specificeras vidare de sanktioner och administrativa åtgärder som ska finnas för det fall ett företag bryter mot de nationella regler som genomför redovisningsdirektivets krav på hållbarhetsrapportering.

Medlemsstaterna ska ha genomfört direktivet senast den 1 december 2022 och ska säkerställa att direktivets krav blir tillämpliga för företag för det finansiella räkenskapsår som inleds den 1 januari 2023 eller under kalenderåret 2023. Ändringarna i EU:s revisorsförordning ska träda i kraft den 1 januari 2023. Kravet på att små och medelstora börsnoterade företag ska upprätta en hållbarhetsrapport ska gälla först från och med den 1 januari 2026.

### 1.3 Gällande svenska regler och förslagetets effekt på dessa

De svenska reglerna om hållbarhetsrapportering finns i bl.a. årsredovisningslagen (1995:1554). Revision regleras i aktiebolagslagen (2005:551) och andra associationsrättsliga lagar samt i revisionslagen (1999:1079) och revisorslagen (2001:883). Reglerna om Finansinspektionens tillsyn över att börsnoterade företag upprättar och offentliggör års- och koncernredovisning finns i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Sverige har genomfört NFRD så att alla stora företag ska upprätta en hållbarhetsrapport. Ett stort företag som är moderföretag i en koncern ska även upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen. Noterade företag som är moderföretag i en stor koncern ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen. Rapporten får lämnas i företagets förvaltningsberättelse eller i en handling skild från årsredovisningen.

I hållbarhetsrapporten ska det finnas upplysningar om miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption. Rapporten ska beskriva bl.a. företagets policy i dessa frågor och de väsentliga risker som är kopplade till företagets verksamhet. Ett företag får självt välja att använda ett nationellt, unionsbaserat eller internationellt ramverk för hållbarhetsrapportering, men det måste i så fall ange i hållbarhetsrapporten vilka ramar det har använt.

När det gäller revision av hållbarhetsrapporteringen ska revisorn enbart uttala sig om huruvida en hållbarhetsrapport har upprättats eller inte.

Finansinspektionen bedriver tillsyn över att en emittent som har Sverige som hemmedlemsstat och som har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad inom EES upprättar sin års- och koncernredovisning samt halvårsrapport i enlighet med gällande regler (s.k. redovisningstillsyn). Finansinspektionen har delegerat en del av detta tillsynsansvar till Nämnden för svensk redovisningstillsyn.

### 1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Kommissionen har gjort en konsekvensanalys för förslagetets konsekvenser på EU-nivå (SWD[2021] 150 final). Kommissionens bedömning är att medlemsstaterna sammantaget kommer att få en engångskostnad på 35,5

miljoner euro och löpande kostnader på 5 miljoner euro per år, avseende upprättande och underhåll av system för digital rapportering och uppmärkning av information. Kommissionen bedöms få en engångskostnad på 0,5 miljoner euro och löpande kostnader på 9,1 miljoner euro per år. Kommissionen bedömer att förslaget kommer att medföra att de företag som ska hållbarhetsrapportera kommer att få engångskostnader om sammanlagt 1,2 miljarder euro och återkommande kostnader om 3,6 miljarder euro per år.

Det föreslagna direktivets utökning av den krets av företag som ska hållbarhetsrapportera träffar färre företag i Sverige än vad som blir fallet för de flesta andra medlemsstater. Den kostnadsökning som förslaget medför bör bli mindre för de företag som redan hållbarhetsrapporterar. Regeringen bedömer preliminärt att eventuella konsekvenser på statsbudgeten kan hanteras inom befintliga ekonomiska ramar. Merkostnader kan uppstå för den myndighet som får ansvar för att ta emot inrapporterade hållbarhetsrapporter och bedriva tillsyn över att företagen följer regelverket om hållbarhetsrapportering.

Regeringen delar kommissionens uppfattning att kostnaderna för att ta fram EU-standarder för hållbarhetsrapportering ska rymmas inom EU-budgetens befintliga ramar.

## 2 Ståndpunkter

### 2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen välkomnar kommissionens förslag om ändrade regler för hållbarhetsrapportering. En förbättrad rapportering och ökad jämförbarhet möjliggör för företagens intressenter, såsom investerare och konsumenter, att fatta välgrundade beslut. Detta kan bidra till att styra kapital till hållbara investeringar och skapa bättre förutsättningar för företag med hållbara affärsmodeller.

Att förbättra regelverken för hållbarhetsrapporteringen kan bidra till att stärka mänskliga rättigheter, demokrati, jämställdhet och rättsstatens principer. Det är också ett led i arbetet mot miljö- och klimatförändringar och för att främja rättvisa och anständiga villkor på arbetsmarknaden.

Regeringen välkomnar att stora företag och moderföretag i stora koncerner ska omfattas av regelverket för hållbarhetsrapportering. Regeringen anser att krav på att upprätta en hållbarhetsrapport även kan riktas till stora icke-EU-företag som tillhandahåller varor eller tjänster på EU:s inre marknad och som tjänar en viss andel av sin omsättning från försäljning inom EU.

Hållbarhetsrapporteringen har en rad intressenter utöver investerare. Den mest relevanta omständigheten för att avgöra om ett företag bör omfattas av kraven är dess potentiella påverkan på miljön och övriga hållbarhetsfaktorer, inklusive respekten för de mänskliga rättigheterna. Det kan övervägas om det finns tillräckliga skäl att inkludera små och medelstora företag i kraven, även

om dessa är börsnoterade. Nyttan av informationen för investerare behöver nog vägas mot de administrativa bördor som skapas för små och medelstora företag samt mot risken för att det skapas oönskade trösklar för börsnotering. Det är positivt att det tas fram icke-bindande standarder för små och medelstora företag.

Regeringen välkomnar att det tydliggörs vilka hållbarhetsuppgifter som företagen ska lämna och att rapporteringskraven omfattar hela spektrat av hållbarhetsfaktorer, inklusive miljö och klimat, sociala frågor, bolagsstyrning, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption och mutor. Det är vidare positivt att principen om dubbel väsentlighet ska gälla.

Regeringen välkomnar att kommissionen ges befogenhet att anta rättsakter med EU-standarder för hållbarhetsrapportering. Regeringen ställer sig bakom att Efrag, som har en viktig roll i relation till EU:s regler om finansiell rapportering, ges i uppdrag att ta fram tekniska råd om hållbarhetsrapportering.

Regeringen anser att det på sikt bör ske en harmonisering av hållbarhetsrapporteringen på global nivå. Det är därför viktigt att det europeiska regelverket utformas så att det finns möjlighet att anpassa detta efter den globala utvecklingen.

Medlemsstaterna bör tillförsäkras tillbörlig kontroll och insyn i antagningsprocessen. Det är vidare viktigt att relevanta intressenter ges möjlighet att lämna synpunkter innan en standard antas.

Regeringen anser att hållbarhetsrapporteringen bör jämföras med och tydligare knytas till den finansiella rapporteringen. Regeringen välkomnar därför att hållbarhetsinformationen ska lämnas i årsredovisningen. Det kan övervägas om informationen behöver lämnas i förvaltningsberättelsen eller om den skulle kunna lämnas i en särskild del av årsredovisningen.

Regeringen ser positivt på att informationen ska rapporteras in digitalt och märkas upp i ett enhetligt elektroniskt format. Regeringen välkomnar förslaget att en taxonomi för uppmärkning av hållbarhetsinformation tas fram inom ramen för förfarandet med att uppdatera den s.k. Esef-förordningen.

Regeringen anser att en revisors kontroll av innehållet i en hållbarhetsrapport kan bidra till att kvaliteten och tillförlitligheten hos den information som företagen lämnar ökar väsentligt. Regeringen ser därför positivt på kommissionens förslag om att hållbarhetsinformationen ska vara föremål för revision.

Regeringen ser positivt på att de företag som redan står under redovisningstillsyn vad gäller års- och koncernredovisning ställs under tillsyn även avseende hållbarhetsrapporteringen. Det är dock tveksamt om det, mot bakgrund av att kraven på revision skärps, är ändamålsenligt att som kommissionen föreslår införa tillsyn även över icke-noterade företag.



Det är önskvärt att ändringarna av regelverket träder i kraft skyndsamt. Regeringen ställer sig dock tveksam till om den föreslagna tidpunkten för ikraftträdande är realistisk. Detta eftersom det behöver finnas rimlig tid för det nationella genomförandet.

## 2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Flera medlemsstater har välkomnat förslaget. Flera medlemsstater har även betonat vikten av att de europeiska standarderna blir samstämmiga med internationella initiativ.

## 2.3 Institutionernas ståndpunkter

Europaparlamentet och rådet har gett uttryck för att det finns behov av att ändra reglerna om hållbarhetsrapportering i den riktning som kommissionens förslag har tagit. Parlamentet har bl.a. betonat att kraven på hållbarhetsrapportering behöver vidareutvecklas och att rapporteringen bör ställas under revision. Rådet har bl.a. uppmanat kommissionen att överväga att utveckla europeiska standarder för hållbarhetsrapportering.

## 2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Kommissionens förslag har inte remitterats, men ett antal myndigheter, branschorganisationer och representanter för civilsamhället har inbjudits att lämna synpunkter.

Flertalet av de intressenter som har yttrat sig är i huvudsak positiva till förslaget.

Flera av intressenterna, däribland *Naturvårdsverket*, *Finansinspektionen*, *Svensk Värdepappersmarknad* och *TCO*, välkomnar att kretsen av företag som är skyldiga att hållbarhetsrapportera utökas. Bland andra *FAR* och *Svenskt Näringsliv*, är tveksamma till om det finns tillräcklig skäl för att rikta krav på hållbarhetsrapportering även till onoterade företag.

*FAR* välkomnar att hållbarhetsrapporten ska lämnas inom årsredovisningen men föreslår att den i stället för i förvaltningsberättelsen ska kunna lämnas i noterna. Även *CSR Sweden* och *Svensk Värdepappersmarknad* ställer sig bakom att informationen ska lämnas i förvaltningsberättelsen. *Svenskt Näringsliv* och *Rådet för finansiell rapportering* vill behålla möjligheten att publicera hållbarhetsrapporten i en separat rapport.

Några intressenter, bl.a. *Bokföringsnämnden*, *Revisorsinspektionen* och *Svenskt Näringsliv*, är tveksamma till rapportering i det enhetliga elektroniska rapporteringsformatet för andra än börsnoterade företag. Andra, däribland *Svensk Värdepappersmarknad*, välkomnar förslaget om digital inrapportering och uppmärkning och anser att fördelarna med en EU-gemensam åtkomstpunkt överväger kostnaderna.

Bland andra *Bokföringsnämnden*, *Naturvårdsverket*, *Revisorsinspektionen*, *Svenska Bankföreningen* och *Svensk Värdepappersmarknad* är positiva till skärpta krav på revision av hållbarhetsrapporteringen. *FAR* poängterar att enbart revisorer står under tillsyn och förespråkar att granskningen ska utföras av företagets revisor. Revisorsinspektionen ser positivt på att hållbarhetsinformationen ska omfattas av ett bestyrkande och anser att detta ska utföras av kvalificerade revisorer.

*Svensk Värdepappersmarknad* betonar vikten av tillsyn även för de onoterade företag som hållbarhetsrapporterar. *Bolagsverket* och *Finansinspektionen* lyfter behovet av ökad kompetens och resurser för den myndighet som får tillsynsansvar.

Bland andra *FAR*, *Finansinspektionen* och *Svenska Bankföreningen* betonar vikten av ett nära samarbete mellan Europas standardutveckling och de internationella harmoniseringsprocesserna. *Svenskt Näringsliv* och *Rådet för finansiell rapportering* anser att EU bör anta de globala standarder som tas fram, i stället för de föreslagna europeiska standarderna.

### 3 Förslagets förutsättningar

#### 3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Förslaget baseras på artiklarna 50 och 114 i fördraget om Europeiska Unionens funktionssätt (FEUF). Beslut fattas enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet av rådet och Europaparlamentet gemensamt och med kvalificerad majoritet i rådet.

#### 3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Hållbarhetsrapportering regleras redan i dag på EU-nivå genom NFRD. Kommissionen menar att regler om öppenhet i dessa frågor krävs för att säkerställa skydd för investerare och för den finansiella stabiliteten i EU. Gemensamma regler om hållbarhetsrapportering och revision av sådan behövs för att säkerställa lika villkor för företag etablerade i olika medlemsstater. Gemensamma regler kan, till skillnad från åtgärder på nationell nivå, också säkerställa europeiskt inflytande på den globala utvecklingen inom området så att behoven hos europeiska företag och intressenter tas tillvara. De i direktivet föreslagna unionsåtgärderna är därför enligt kommissionen i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

Förslaget syftar till att ålägga vissa kategorier av företag skyldighet att redovisa hållbarhetsaspekter enligt tvingande redovisningsregler. Gemensamma regler är nödvändiga för att rapporteringen ska vara jämförbar och relevant. Gemensamma regler kommer också att underlätta digitalisering, revision och kontroll. Förslaget innefattar krav på revision för att säkerställa att hållbarhetsrapporteringen är tillförlitlig. Det innehåller även

krav på digital märkning av informationen, i syfte att förbättra hur informationen kan användas.

Regeringen delar kommissionens uppfattning att förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen. Regeringen anser preliminärt att förslaget är förenligt även med proportionalitetsprincipen. I det fortsatta arbetet med standarderna för hållbarhetsrapportering bör det tillses att nyttan av rapporteringskraven för olika kategorier av företag uppväger ökningen av den administrativa bördan för dem.

## 4 Övrigt

### 4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Förslaget kommer behandlas i rådsarbetsgruppen för bolagsrätt (hållbarhetsinformation). Ett första möte är preliminärt planerat till i maj.

### 4.2 Fackuttryck/termer

Hållbarhetsfaktorer: miljörelaterade, sociala och personalrelaterade frågor, bolagsstyrningsfrågor, respekt för mänskliga rättigheter samt bekämpning av korruption och mutor